15 שער המצות

ובענין התפלה הנז׳ במסכת ברכות פ״ד רבי נחוניא בן הקנה היה מתפלל בכניסתו לב״ה וביליאתו תפל׳ קלרה כו׳ ראיתי למורי זלה״ה לעולם כשהי׳ מתחיל לעסוק בתור׳ היינו בהלכה בש"ם בעיון עם חבירי הישיב׳ הפילו שהיו לומדים בביתו הי׳ מתפלל תפלה זו טרם שיתחיל. יהי רלון מלפניך הי אלהי ואלהי אבותי שלא נכשל בדבר הלכה ולא נאמר על טמא טהור ולא על טהור טמא ולא על איסור מותר ולא על מותר איסור ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח אני בהם ולא הכשל אני בו וישמחו הם בי כי ה' יהן חכמה מפיו דעת ותבונה גל עיני ואביט' נפלאות מתורתיך ואח"כ הי׳ מהחיל לעסוק בתור׳ ואמנם הפלה אחרונה ביליאתו מבהמ"ד לא שמעתי׳ ממנו לעולם:

ובענין עסק התורה בעלמו כבר כתבתי בשער רוה"ק כי עיקר כונת האדם בעסקו בתורה הוא לכשימשיך עליו השגה וקדושה עליונה והכל תלוי בענין זה שכל כונתו ההיה לקשר את נפשו ולחברה עם שרשה העליון ע"י התורה ותהיה כוונתו בזה כדי שעי"כ יושלם היקון אדם העליון כי זהו תכלית כוונתו ית׳ בבריחתו את בני האדם ותכלית לויו אותם שיעסקו בהורה. עוד ירלה הרוב אל האמור כי עיהר כונת האדם בהיותו עוסק א)] בהורה הוא שיכוין לקשור את נפשו לייחדה ולדבקה עם שורשה למעל׳ ע"י עסק התורה ויכוין שע"י כן נשלם אילן ב) ואדם העליון הקדוש ונתהן כי כל תכלית בריאת האדם ועסקו בתורה אינו אלא כדי לתקן ולהשלים אילן ואדם העליון בהיות נפשותיהם נתקנים ונחזרות להכלל שם בו וזה יועיל מאד להשגת רוה"ק ע"י עסק התורה בואת הכונה :

יש אזהרה אחת והוא כי בהיות האדם עוסק בחכמת האמת כי כולם גמטריות כנודע אין ראוי למנות האותיות במספר קטן אלא כל הגימטריא יהיה במספר גדול של האותיות לפי שכל מספר קטן הוא ביצי׳ ג) במממרו"ן הנער ובפרשת שלח לך קראוהו בחושבן זעיר דחנוך וע"ש מספר קטן הוא ביצי׳ ג) במממרו"ן הנער ובפרשת שלח לך קראוהו בחושבן אינה מחוקנת בא לדעתו וחכמת הקבל׳ הוא באצי׳ שבו הוא מספר גדול של האותיות וכל מי שנפשו אינה מחוקנת בא לדעתו המיד ענין מספר קטן :

בטנין עסק ההלכה בעיון עם החברים ראיתי למורי זלה"ה מתגבר כארי בכת בעת שהי׳ עוסה בהלכ׳ עד שהי׳ כלאה ומזיע זיעה גדול׳ ושאלתי את פיו מדוע טורח כ״כ והשיב לי כי הנה העיון לשבר הקלי׳ שהם הקישיות שיש בהלכה ההיא שאין מניחים לאדם להבין אותה ולכן לריך האדם לטרוח ולהתיש כחו אז כי לכן נקר׳ התור׳ תושיה שמתשת כחו של העוסק בה ולכן ראוי למרוח ולהתיש כחו בהיותו צוסק בהלכה:

בענין הפלפול ועיון ההלכה היה מורי זלה"ה אומר כי תכלית העיון הוא לשבר הקליפות שהם הקושיות כי הם גרמו לאותם הקושיות שהם בהלכה שלא יובנו תירוציהם כ"א בקושי ובדוחק גדול כנודע ואמנם עסק התורה ממש אינו העיון רק קריאת התורה בעלמה בארבע דרכיה שהם ר"ת פרד"ם ד) כנודע וכמו שמי שרולה לחכל החגוז לריך תחלה לשבר קליפותיה כן לריך להקדים העיון בתחלה והיה מורי ז"ל הומר כי מי ששכלו זך ודק וחריף לעיין ההלכה בשעה או על הרוב בשתי שעות ודאי הוא שטוב

הגהות וחידושים

א) כל זה הוא מכ"י משנת ת"י לצירה: ב) נ"ב א"מ כי אילן זה היינו הוי"ה ואדנ"י בני׳ אילן [וי"ל מהוא אח"כ ואדם העלית וייל היינו זו "ו הנדולים. הוייה י"ם הוה נימ׳ אדם זו"ן הקטנים] : ג) עיין נם׳ אמת ליעקב דרויא דנתן טעם על התיקונים שכמעע רוב ההיקונים הוא מסבר קטן ע"ש. ושם ברף מ"ו ללפי מ"ש בע"ח שנר ל"ז סוף פ"ד וז"ל וזהו ג' דנאה והם לי דלאפ כי נ׳ ול׳ הם חשבין אחד במס"ק אי׳ק בכ״ר נל״ם ע״ם ולמדטי משם תיקון כשאט רולים לעשות מספר קטן א״ל להוכיר מ"ק הלא כד"ז בחילוף א"ב דאי"ק בכ"ר והוא תיקון טוב שלא לכשל המ"ק ע"ש: ד) עיין לעיל בהקדמת שעה"מ דףיאי ע"א ד"ה נם בעצין וכו' שצריך להתנלנל בנלנולים עד שיטרח בד׳ בהי׳ של הכרד"ם ע"ש. והרב חיד"א כתב בס׳ מדבר קדמות מערכת הפית דמי שאינו מהמין בסוד אלא פבט רמז דרום שהוא ר"ת פר"ד עניו נאמר כסום כפרד אין הנין פ"כ. והרב משנת חבידים כתב בהקדמה דלה יחום אם ישעה בזה וכו' הנה שכרו אחו חלף עבודתו אשר הוה עובד את ה׳ עיכ, והנה כמה צריך האדם להשתדל בלימוד התורה וביותר ברזי התורה כמיש רבינו בהקדמשו הקדושה והסהורם על שער ההקדמות עיש ומסתמר שנרות המדם בקרימת לשון הזוהר חדש בשיר השירים דף נ"ה סש"ד בפי שלמה מהיה כעוסיה דכמה בחי׳ נריך האדם לידע בהיותו בעוה"ז וחין יכילת לידע ולהכין אלא מחוך רזי התירה ע"ש:

לו מאד שיטרה שנה או שהי שעות בתחילה בעיון לסיבה הנז' אבל מי שמכיר בעלמו שהוא קשה הניין ומורח בו זמן הרבה עד שיעיין ההלכה לא עוב הוא עושה ודומה למי שמשבר כל היום אנוזים ואינו אוכל מה שבתוכ׳ ויותר עוב לו שיעסוק בתורה עלמה בדינין ובמדרשים ובסודות ואמנם מור׳ ז"ל היה מהיר וקל העיון בתכלית ורוב הפעמים היה מעיין בכל הלכה והלכה ששה דרכים של פלפול כנגד ששה ימי החול ואח"כ היה מעיין דרך שביעי ע"ד הסוד כנגד יום השבה באין בו קליפוה. ענין מ"ש רז"ל ר"מ אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הכבה כו׳ ביאורו הוא זה כי לשמה ענין מ"ש רז"ל ר"מ אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה כו׳ ביאורו הוא זה כי לשמה ר"ל לשם ה׳ ר"ל שימשיך התורה לאות ה׳ וה׳ זו היא בלאה והתורה היא יסוד אבא שבחוך ז"א. ר"ל לשם ה׳ ר"ל שימשיך התורה לאות ה׳ וה׳ זו היא בלאה והתורה היא והוא לוקה הארו׳ יסוד הלבא. והשנית הוא רתל באחוריים דז"א ולוקת הארות יסוד דאימא אבל מן החזה ולמעלה אין שם אלא בחינת לאה באחורי ז"א לסיבת היות המקום מכושה בשני כיסויים שהוא אורות הבא המכוסים אלא בחינת לאה באחורי ז"א לסיבת היות המקום מכושה בשני כיסויים שהוא אורות הציל המכוסים מוך יסוד דאבא והוך יבוד דאימא כנודע כי לבן לא ילא בחי׳ יעקב מן החזה ולמעלה אין שמנ סוד להלא והשנית הוא רחל לאה. וזאת היא כוכת עסק התורה לשמה שיכוין להמשיך אורות יסוד לה אנה ביות דאבא והוך ידיא לסיבת היות המקום מכושה בשני כיסויים שהוא אורות הנא המכוסים אבת לה בחינת לאה המורי ז"א לסיבת היות המקום מכושה בשני כיסויים שהוא אורות הבא המכוסים כל האורות דאבא והוך יות היה לאה העלונה היה כנות עסק התורה לשמה שיכוין להמשיך אורות יסוד לוח לבחור באורה אל לאה העליונה הכלי אות הי וע"י כן מחמתקין הדינין הקשים אחר בה כנודע כי לאה כקי דינא קשיא ולכן שכרו גדול כנז׳ במשכה הנז ונמצא כי כל הכות להיות ש"י אות הי כמו שיהבאר וחהו לשמה לשם ה׳ והענין הוא כי נגדי ביא מכונות מתש כנוד היא

דאב׳ במקים שהוא מכוסה שהוא עד התזה ואנו לריכין להמשיך אורות היסוד הנז׳ בכל פרצוף לאה והנה הוא נחלק לג׳ בחינות והם ג"ר שבה וג׳ אמלעיות וג׳ אחרונות ואינן הארות שוות: הנה כג"ר שבה יכוין להמשיך בהם בתינת אות ה׳ בג׳ מילויים שבה והיא ה״י דיודי״ן בתכמה וה״א דאלפין בבינה וה"ה דהיהין בדעת ג) ובג׳ אמלעיות שבה ימשיך אות ה׳ בג׳ ליורים שהם ד"י ד"ו וו"ו כנו׳ אללינו בענין ג׳ מלות דליל פסח ויפוין ד"י בחסד וו"ו בגבורה ד"ו במ"ת ד) ובג׳ אתרונות שבה ימשיך אות ה׳ בג׳ מיני הכאות שבה והם ה"י פינמים ה"י דיודי"ן בנלח ה"א פעמים ה"א דאלפין בהוד ה"ה פעמים ה"ה דההי"ן ביסוד וכל אלו הארות תמשיכם בה מן היסוד דאבא הנק תורה כנו'. והנה ענין ג׳ הכאות אלו תכוין כי ה"י פעמים ה"י ג׳ רכ"ה וה"א פעמים ה"א בני׳ לאה וה"ה פעמים ה"ה ג׳׳ אדנ"י שהוא ם"ה ועם ל"ר אותיות שיש במילוי המילוי שבו הם ק׳ עם הכולל. ודע כי בכל בחי' מאלו הג׳ לריך להבר אות ה׳ בעלמה עמה כילד בג"ר שבה תכוין כי ג"פ ה"י ה"א ה"ה הם בגי׳ ל"א ועם אות ה׳ בעלמה הרי לאה ובשלש אמלעיות שהם ג׳ ליורין העולים בגי׳ מ"ב ועם אות ה׳ היא בני׳ יהו"ה אהי"ה ותחזור ותחבר שתי הבחינות יתר ל"ו ומ"ו ויהיו ני׳ פ"נ שהם ענין שתי מילויי ההויו"ת ע"ב ס"ג מ"ו ל"ו לנודע ובג׳ חתרות שהם ג׳ ההכחות ועולין שם"ה ותחכר ג׳ בחי׳ אלו יחד שהם ל"ו ומ"ו ושם"א הרי הכל בגימטריא כמנין מד"ת והיא סוד לאה הנק׳ מרת כנודע ה) והנה הארות אלו העולין בגי' מד"ח נמשכין לה מיסוד דאבא הנקרא תורה ואם מסיר מדת מן חורה ישאר קס"ז והוא אחוריים דס"ג שביסוד דאימא כנודע כי האחוריים לבדם הם הנכנכין הנהות וחירושים

אי) עיין בשער הנלנולים הקדמם כ"ה דחמשה מיני זוונים הם ואחד עהם הוא זוו יעקב עם לאה בתפלח מרפיז דימי החגל והוא במצי הפליון של ז"א ע"ש הרי שים למעלה מן החזה ג"כ יעקב ושיין בשער הכונוה דף ל"נ ע"א אין יוצא זיערב בפני ו"א למעלה מן החזה ע"ש ז"ב) לריך להכין דפתח באו"א דהרי כתב ואמנם כל האורות דאו"א איל פירום לק געדרות המנא לנד ואורות דאימא מה נעשה מנס וע"ין מ"ש בכי ש"ש: ג) ההשה בסי אלי' בקונטרם שפת אמת סמן ביד ווייך וקשה דנהה כ בדרושי השסח כתב להפך ומק מעם לדבר דהיינו הי דיודי"ן בתכמה כי קו התפמה כי יויד שליה דההיין נבינה הנקי היא והיא דאלפין בדעת כי קו אמצעי הוא קי הדעת בוקי אלף ע"ש וחירן הכא מיירי בסי של אהייה שסדרן הוא קמינ קניא שסמנה יאיה ובסקח מירי בהיא שלו לוגים שבית מיירי בסא של אהייה שסדרן הוא קמינ קניא שסמנה יאיה ובסקח מירי בהיא של אורים שנייני לא ע"כ י ד) נס בכלון הקשה בכין הוא קמינ קניא שסמנה יאיה הפק ממיש בשעהיכ שם בדרושי ביא ע"כ י ד) נס בכלון הקשה בכין הנא נחב כיש מיש בכלון וליל ני ווי בתית דיו בנטרה: הן מתפח שני נית מרוס בנינה ליי בתכמה דיי במכמה היי כיק שיא איין בוער גיין ניין בשער לי גווי בתיה דיו במערה היא מיין בוערה ביא בתכמה דיין בתכמה וליי בכלון הכיה בניל שה בכמון מיה דנה הוא הפך ממיש בשעהיכ שם בדרושי במעה מיל אווין ניש בתכת וייי ליק שיא ע"ש: 77

הנכנסין בז״א נמלא כי כשיולאין אורות יסוד אבא כמנין תורה הנתונים תוך יסוד דאימא דאתוריים שהוא הוי"ה דקס"ו הנז׳ אז לוקח היסוד דאימא קס"ו אורות מן התור׳ ושאר האורות שהם כמנין מד"ת הם לבדם יולאין אל לאה:

כונת קריאת המשנה דע כי המשנה ה"ם מטערון שהוא היצי' וצריך לכוין להעלות היצי' אל הברי' עי"כ באופן זה כי הנה המשנה היא הילי׳ ותכוין כי ע"י קריאתך בה חוזרת המשנ׳ שהיא הילירה לעשות נשמה שהיה הברי' כמדע והותיותיהן שוות משנה נשמה וסוד נשמ' זו פירושה כ' מש"ה ר"ל כי משה גי׳ א"ל שד"י כנודע שהוא עולם הברי׳ כי לכך משה זכה לבינה המקונא בכורסייא ותכוין כי ה"ם קפ"ר אחוריים דהויה דיודין וקס"א אהי"ה דיודין שהם חיבור אבא גו אימא בעולם הבריי והם ג׳׳ משה והכוין להוריד [הארה] מב׳ שמות אלו של הברי׳ אל הילי׳ ועי״כ תוכל הילי׳ לעלות ולכלל בברי' והנה הההרה אשר תוריד מב׳ שמות הנו׳ שסודה משה ה"ם אות נ׳ של נשמה כנו׳ שהם בחי׳ כ׳ שערי בינה שבברי׳ וזהו כ׳ שמ״ה פירוש כ׳ הנמשכת מן שמ״ה כנז׳. ואמנס ענין כ׳ שערים אלו תכוין בהם כך כי הם ג׳ שמות אהי"ה שיש באי׳ המקננת בכורסייא והם בג׳ מלוים דיודי"ן דאלפי"ן דההי"ן שהם בסוד ג' הקוים דאי' ימין ושמאל ואמלע והם ג"כ סוד ג' קוי אות ה' עי' הנקר' אי ובג׳ שמות הנו׳ יש בהם ה׳ יודין ומשפרם כ׳ ואלו הם סו׳ נש״ב וזכור כלל זה. ודע כי לפי שאלו הנ׳ באים מבחי׳ אותיות יודי"ן כנז׳ לכן נק׳ לשון שערים כי י׳ גי׳ עשר והוא אותיות שער ג"כ. והרי כת׳ כונה א׳ והיא שתכוין להוריד מן הברי׳ ענין נשמה הנז׳ אל הילי׳ ועי״כ תקרא משנה. גם תכוין הכווכה הכו׳ פשוטה והיא כי אותיות נשמה הם כ׳ מש״ה ר״ל שיושפע משם אל שר״י שבברי׳ אל הילירה וסוד ההשפעה ה"ם אות נ׳ המתפשעת בילירה גם תכוין כי יש בברי׳ שלשה שמות אהי"ה דיודי"ן דאלפין ודהיה"ן כנו׳ והנה מילוים לבד הם גי׳ של"ב ועם כללוה ג׳ שמות עלמן הוא גי׳ משנה ותכוין להוריד ההתרה זה אל היציי גם תכוין לשם מטטרו"ן י"ה חדנ"י שהם גי׳ משנה [עם הכולל] וכבר ידעת כי שמות אלו הם ביציי ולכן הם כוד משנה גם תכוין כי משנה גי׳ ל"א אשכ"ח

ל"ה וני"כ יועיל לך שלא חשכח המשנה ונלע"ד חיים כי זו הכונה אחרונה אינה ממורי זלה"ה: כוונת העיון קודם שיעיין ההלכה יביט ויסתכל באותה המשנה שעליה נאמרה ההלכה ההיא ויכוין [במלת משנה] כי אות מים היא ד' יודי"ן שבהוי"ה דע"ב והנה גריך לחבר עמה גם שם אהי"ה דיודי"ן כנודע ענין חיבור ד' דהוי"ה בארבע שמות אהי"ה אבל לפי שבאהי"ה דיודי"ן אין בו רק נ׳ יודי"ן בלבד לכן חין אט מטונין באות מים רק בד׳ יודי"ן דהוייה דע"ב ובאות ש׳ יכוין לנ׳ יורי"ן רהוי"ה דס"ג ומן הראוי היה שתהיה אות לי ולא ש׳ כדסיון אום מ׳ שלו היתה ת׳ אבל הטעם קוא כי באות מ׳ לא רמוט רק לדי יודי"ן דע"ב שהם גימטריא מ׳ אבל באות ש׳ גריך לתבר שני בתיטת שהם ג' יורין דס"ג ונ' יודי"ן דאהי"ה דיודי"ן וכשהכה זה בזה תהיה כל יוד מג' יודין דהוים כלולה מיזד של אהי"ה ויזד פעמים יוד הם ק׳ ונמלא כי הנ׳ יודי"ן הם ש׳ בהחתברם עם ג׳ היודי"ן דאהיה. ובאות נ׳ תכוין לתבר הוי"ה דס"ג שהיא אימ׳ עם הוי"ה דמ"ה דאלפין והוי"ה דב"ן דההי"ן שהם בזו"נ והנה היורי"ן שבני הויות אלו הם ני של משנה וחח"כ חכוין בהי של משנה בג׳ שמוה אהי"ה חחד דיודין רחימה לחברו עם שני חהיה רחלפין וההי"ן שבזו"ן א) ובהם כי יודי"ן כמנין ה׳ של משכה ומהראוי היה שגם אות זו תהי׳ נ׳ ולא ה׳ אבל לאת חילוק בין ה׳ יודין ראשונים שהם דהויות כהמזו בחות כי וה׳ יודין דחהיה כרמזו בחומיות ה׳ וחח"כ פעייוה הלכה. גם קבלתי ממורי ז"ל שיכוין ההדם בעת שהוא מעיין ההלכה להוי"ה דס"ג בניקוד חולם לירי קח"ן לירי בד׳ אותיותיה הפשוטות כה יו"ד ה"י וא"ו ה"י *) ותכוין שהוי"ה זו היה דעה הפניתי שבטק׳ *) איש ניל שמפאר או אקורות דו"א מג׳ בתי׳ דעת אשר בה כמי בדרוש שמות הספירות בשער הם למם׳ חדני ע"ה מסס ההקדמות ב) ובהוי"ה זו היא סוד העיון והדיעה ותהיה ההוי"ה זו ם"ו שפה יולין וח"ו): מנמת פניך בהמשך טיונך בהלכה ויועיל לך מאד לרדת לעומק ההלשה:

הנהות הזירושים

וככחר א) עיין ע"ה בער או"ה כיף פרק ה׳ ז ב) שער ההקדמות דמינ ע"ח שער מ"ד כפ"ו וליל דשם כתב רכינו

הקרמת המחבר בשפה רפה מרבר

ייבא יעקב בהקדמה י ברוב פחר ואימה י באר"ש ליו גרשמה י לשון מרברת לישנא דאקרומי י היגי והיזמי י הלא מראש נשאו נהרוית פתוחי חותם אמת י ראש דברך אמת י ונועל את ביתו י לעומת מחברתו י והקול נשמע קול קול יעקב י גיהי אך יצא יצא יעקב :

הי לעולם . קסר ה׳ מלאה הארץ מן העולם וער העולם . הטיכ מקרו ואתאו . לעום נחלתו . היות היותה . יקרה היא מפנינים לעילה אראר לעם נחלתו . ישראל לסגולתו . כריך רחמנא דיחכ לן אורייתא . יקרה היא מפנינים לעילה מכל כרכתא . הכרילט מן התועים ונתן לנו תורת אמת חמרה נגווס זאת מתורה . ליאורים מכל כרכתא . הכרילט מן התועים ונתן לנו תורת אמת חמרה נגווס זאת מתורה . ליאורים היתה מורה . זו תורה . כבורם כת מלך פנימה . יולאה כהינותא . קשטה ככלת בערי עדיים . כרם כחמה היתה מורה . ליאורים היתה מורה . זו תורה . כבורם כת מלך פנימה . יולאה כהינותא . קשטה ככלת בערי עדיים . כרם כחמה היתה מורה . זו תורה . כבורם כת מלך פנימה . יולאה כהינותא . קשטה ככלת בערי עדיים . כרם כחמה מאירת עינים . אז ראה ויספרם . ויכיאם אל האדם לעוברם ולשמרם . ברולה תורה . שהיליטתנת חיים לעושיה . ומרפא ככנפיה . טל תורה מחייהו . וכבור והדר תינטרטו . זה הרד אורישכון. כלאת השמש כנכורתו לעושיה . ומרפא כנפיה . טל תורה מחיים ו . וכבור והדר תינטרטו . זה הרד אורישכון. כלאת השמש כנפורתו לעושיה . ומרפא ביותר . שליט לעושיה . ומרפא ביותר . כבורם כול המיים אורה . וכבור הדר תינטרטו . בכור מווים . כולים הרד אורישכון. כלאת היים כות היים בינותא לעושיה . ומרפא ביותר . ביותר . בכורת ומרים . בנולת היים כותר אורישכון כלאת היים בנפורתו לעושיה . ומרפא בינותרת . ביותר . בכורת ומרישכון בינות היים בינות לעושיה . ומרפא בינות היים בינות ומרישכון בינות אורישכון בינות אורישכון בינות אורישכון בינות אורישכון בינות אורישכון בינות אורישכון בינות אורישכות . כבורתו היים בינות אורישכון בינות אורישכון בינות אורישכון בינות אורישכון בינות אורישכות אורישכות בינות אורישכות אורישכון בינות אורישכות בינות אורישכות אורישכות בינות אורישכות אורישכות אורישכות אורישכות אורישכות אורישכות היים בינות אורישכות אורישנות או

קנה תורה ומלות עוטה אור כשלמה י איש על דגלו ואיש על מתנהו לתור ולדרוש בתכמה י ומה יתרון לאדם ככל עמלו י וכסף וזהכ ירכה לו י רגנה כמימריה והוא נשען ועליון יהן בולו י מה לד תה ביות נולה אל ביות ועלתות אבדנו אישר ביותה לו י כל הכל דרא זבום

וכירת יכון ישים או"ר כו ילכני ישראל עם קרוכו יויקם ערות

קולו · מה לך פה קום עלם אל בית עולמים הרבע אמות קונות לו · כל קכל דנא וכות מורתו · יכואו וינידו לדקתו · כל חד לפום סורפיה · החזק הוא הרפה · עושה מדר"ש לפרושי"ם להכין ולסורות · משפטים ישרים ותורות · מרחשן שפוותייהו · דיקדוקי תורה ודיקדוקי סופרים דנפיש חילייהו · הרקיבי פה סאריכו לשון עשוח ספרים הדכה משום יגדול תורה · אר"ש טוכה ורחכה - לא זו מחככה · ערוכה כבל ושמורת · לקוח את ספר סתורה · מגיד דבריו

とここ מאר"שהלמח ולרק כל אמריו פי · המרכר אליכם כלשון רכה יהיו לרלון אמריו פי · כואו אחי כואי רעי למדו היטב (ני' סו"ר ע"ר כחר היטכ) חשרי מי שעמלו בתורה לשסה׳ אנוני מננה . עולם קיא לראש פינה - כנגלה וכנסתר טוכים השנים - מזהכ פרויים - לעשות רטון קונו - מפני פחר ה׳ ומהדר נאונו י וככר נודע בשערים י מעמוני מסתרים י כפתחי שערים י מ״ש מוהרח״ו וליק״ל ה״ל על דכר סעלמת תכמת האמת מימות הרשכ"יאל ונם צוה כאר"ו שלא יכתכו דבריו כ"א רבי אכא וכמה אוהרות ועונש גדול המגלה הכמת האמת הכל היה לאותם הדורות אכל ברורות הללו מלוה ושמחה גדולה לפני הקב"ה שתתנלש התכמה זאת שכוכותה יכה המשיח ע"כ הכיטו וראו מ"ש בתיקונים תיקון מ"ג וו"ל מאן דגרים ראסתלק קבלה ותכמתה מהורייתה ונדים דלה ישתרטן כהון והמרין דלה זית הלה פשט כאורייתה כהלו חוה יסלק נכיעו מההוה בסר ומהסוא נן ווי ליה טכ ליה דלא איהכרי בעלמא ולא יוליף ההוא אורייתא דאחחשב לים כהלו אחור עלמא לקסו וכוחו ונרים עניותה בעלמה וחורך גלותה ע"כ ופי׳ הרכ כסה מלך וו"ל עכ ליה דלה היתכרי ולה יוליף ההוא אורייתא ראם היה ע"ם יותר טוב לו כי אינו פוגם אם אינו לומד קכלה כי אין לטייל בפרד"ם עד שימלא כריסו כשר ויין הכל מי שלמר תש"כ ותשכ"פ עונשו נרול אם לא ילמור קכלה ואררכה פונם כלימודו וטכ ליה דלא יוליף לה דאחור עלמא לסור שכירת הכלים שמנכיר הקלי׳ כשהנהר והגן יכשה רמנינ הטיפה רא תורה מהם ונרים עטותא והורך נלותא ואו מתלכש הוי"ה וארנ"י כגלות כר' קלי' תחו וכהו וחשך ותהים ומו שיכול לקטותלו רכ שילמרנו קכלה או מחכר או מחוך הספרים ומתרשל גורם אורך גלוחא וכפירוש אמר אליהו לרש דכהאי ס׳ הזוה״ק ותפרקון מגלותא כר איתגלי כדרא כתראה - ומגודל סעוכש האמור כאן רח״ל וו ליה טב ליה דלה יתכרי וכו' ממנו יורע גודל החיוב ונודל השבר למי שלומר הקכלה כמה תיקון יעשה למעלה כשעה ה' מה שלא יעשה כלימור הפשט שנה תמימה ולימור כל השנה איני כלום אם איני מעטרו לפחות יים א׳ כלימור הקכלה כי שקול הוא כננר כולם ואפי' יום א' לשנה תורתו כולה עשתה פירות למעלה וכ"ש אם קיבע עת לה' שעה א' ככל לילה או מוכטה לי שהוא כן העוה"כ מכני היכלא רמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושכים ראשינה כמלכותא דרקיעא ודי כהערה זו למי שחנט ה' חכ"ר עכ"ל . עור כתכ מיהרק"ו ז"ל כהקדמת שעה"מ רלריך כל ארם לעסוק כפיר"ם התורה שהוא ר"ת "פשט "רמו "רוש "סור כפי מה שיוכל להשיג ער מקום שידו מגעת ואם לאו קיסר מצוה ת"ת דשקילה ככל המצות וצריך להתגלגל ער שיטרה כר׳ כהו׳ פרד"ס. וכתכ ה"ה מוהרו"הו"לבס"ה מדכר קרמות מע' הפ"א דתו שאינו מאמין כסוי אלא פשט רמו דרש הוא ר"ת פר"ר ועלוו כאתי כסוס כפר"ר אין הכין ע"כ - והרמ"ח ז"ל כתכ כהקד' דלא וחוש אם יטעה כה כי הנה שברו אתו חלף עבודתו אשר הוא נוכר את ה׳ ע״כ · אשרי המדכר על און שומעת · חיבה יתירה נודעת · אשריו אשרי חלקו לית ליה שיעורא · כי כן יכורך נכר ורכו יתירה י מה טוכו ומה יופיו מפלאית תמים י את האורים ואם התומים י אורו"ת אלי"ם י אור לח קרש הלולים י מורשה קהלת

terra e contration

הקרמת הרב המחבר

and the two and the second second

ומשפט שלום · הגם הלום · אנא דאמרי · הלא כה דכרי · כל ימי כין החכמים גידלתי ומבית המררש את עלמי לא מנעתי · ער היום הזה מעורי · כן אנכי עמרי · נפשי חשקם · בתורם הרחכה והעמוקה · אחת שאלתי מאת אדנ"י · גל עיני · ואכיטה מילי מעלייתא · עמיקתא

ומסתרת יוכרוך ה׳ אשר לא הסיר תפילתי יוחסדו מאתי יותן לי אתי כגורלי ימעט מוער יהלא מצער י כהדי ככשי לפי סומר הנושא יאחר מני אלף אלפים יטעמתי מעט מיערת הרכש וטופת לופים יתורתו של רכי מאי"ר אור שכעת הימים יארי"ה רכי עילאי קרנ" ימי"ם יוידעתי בינ"י ורעתי כי לא ידעתי אפילי דכרים ככתכן כ"ש וק"ו עומקן ורומן ארכן ורקבן מהיעשה אותו הכן הרכה טרחתי ויגעתי יוטעם שינה לא טעמתי להכין אמרי בינם ער מקום שירי מגנתי ורפשי יודעת יכה הקדע ירושרים יועלים ימוימים אל טעמתי להכין אמרי בינם ער מקום שירי מגנתי ורפשי יודעת יכה הקדע ירושרים יוטעס שינה לא טעמתי להכין אמרי בינם ער מקום שירי מגנתי וכשי יודעת יכה הקדע ירושרים יונעקי וטעס שינה לא סלימת כית ה׳ ק"ק בית אר אשר מיום היותי מקטנותי שם ישכתי כארות כות יכו ארכו לישם הימים לא כחתי ולא שלותיולא שקטתי מקורות הזמן כלתי לאמן ירכו עלי טרדי"ן טרדה דמורי על המקיה ועל הכלכלה יונס רל"ה יל"ה יסוני גם סכבוני השב רוחי לא נתכוני ירכי לים טרדה דמורי על המקיה ועל הכלכלה יונס רל"ה ירו"ה יסוני גם סכבוני השב רוחי לא נתכוני דביש לים כהאי מתי ירו מטה יושא ועקר רגלוו וינתק משם ההרה יההר חמר אלהים לאיר או לא ברוסי

התרה דכסים אוירא - מקום מוכן לקרושה ולטהרה - ולהשפעת זאת החכמה - תורה חתומה - וירא מניחה כי טוב ואת הארץ בנגעמה - ויט שכמו לסכול עלהתורה ועל העבורה לשומרה ולעוברה - לילות כימים -אל מלא רחתים - לא ימנע טוב להולבים בתמים - הכא לטתר מסייעין אותו - וה' לא עוב חסדו ואתתו - עושה חסר לאלפים אשרי שאל



- Jeoglas I. († 15

ואמונה · מלחא כרנא · מלחא דתמיהא תומ"ה כוקעת ועולה · ישיחו כי יושני שצר מחכו עלה · הקטנים עם הגרולים כן יאמרו הראותם האיש הלזה · דל ורוח · מי הואזה ואיזה · אשר מלאו לכו · וכל רוח אין פקרכו · ומקשה לכו · להתילכ עם פועלי הכ"ן בחכמה וחכם ככינה · כלא

דעת ותכונה · מי יכין מנסתרות · אפי׳ זהן שהגיע לגבורות עאכ"ו מחוסר זמן וחסר דעת עורובי חסרו"ת · לבא לגשת כארשת · מנחת מרחש"ת · לעשות לו שם כשם הגרולים · מעיינים כנחלים · חוכ"ר חברי"כ מחכם · זה ררכם · ומי יקום יעקב בי קטון להתלבש בטלת של חכמים · דלא ידע לכוון אמר"א רברי חכמים · ולשונו תהלך באר"ש אר"ש חת"ה · וערייון לא הגעת לחלי שיעור ורחוק אתה יפה שתיקותא · למס תאמר לי לד

ולדק אמרי פי והניון · עלי הניון · ידענא כנפשאי · קטנתי מכל החסידי"ם איני כראי · מכיר אני מיעוט ערכי . לית דין כר נש אנוש פערכי : קל שבקלים נער ובער אנכי . הן אני אוש לציר חילעת יעקב נחשב למה · עפרה רהרעה ורמי לקיטמה : ופני כסתח כלימה · יחה עניות"ה הני עמת"י גרולה השו' אנא לא חכימאה . וגם פה לא עשיתי מאומה . כי מלאכה היא ואינה חכמה . מעשה קוף בעלמא · הממעיט אסף אנב אסיפ"א אס"ף המזכיר כהדי קכל"י דרחמנא · אמרי בינה · למען שיתי אותות"י אלה בקרב נהר"ו בני ושראל תלמורו דנו רבי המתחילים ליכנס בפרדם החכמה ללמוד הני ספרי דבי רב ילהם לבדם ניתנה האר"ש בריל רושמעון ובריל רולפון . וגם לחכמים הגדולים יעלה לרצון . והיה להם לזכרון . מזכרת עיו"ן להקל הטורח מעליהם י והי שלחכם לפניהם י חיש על דגלו כאוחות לדגליהם י ותפקחנה עימיהם י להאיר להם · את ררך עץ החיים כי חיים הם למולאיהם · ועריין חשו׳ תולה דמה ראוחי על ככה ומה הגיע אלי לחכר ס׳ החורה הזה זחת אשיב אל לבי כי מחוייב אני לה׳ אלהי אכותי מכמה ניסים ונפלאות שעשה עמי ואספר ררשכי זיע"א והיה כרכתי תעשה יה זה ילא א' כש' תקל"ר כשהלכתי לעה"ק לפת תוכ"כ להילולא לחוג שם חג השבו׳ ונ׳ ימים קורם התג הגירו לי בחלום את כל המאורע העת"ל והמתו וילאתי מן העיר בלילערכ החנ וביום ה"ח נשללה כל העיר כירוע יוהן כ׳כש׳ תקצ׳ו ש׳ הרעש הגדוללחפין וירוע ותפורסם כי בעוה"ר מתפלל בק"ק אשכניים וכששמעתי קול כתרב גליל העליוז וגליל התחתון ירדו לתחתיות י ואני הייתי הרעש הנחתי ודי על רהשי וכפפתי הומתי וסנרתי עיני ואמרתי שמע ישראל וכשראותי שנשקט הרעש ולא היה עלי משא בבר כ"א עפר דק ננערתי מי העפר ופתחקי עיני ומלאתי עלמי חחת השמים כי נפל כל הכה" כהגנ והכוחלים והפכתי פני מכל הלדדים ולא ראותי שום אדם שהיו שם חמשים כנ"א שנמלאו אח"ך מתים תחח המפולת ואני הייתי כאמצע עמהם אח"ך ראוני בנ"א באחורי שהלבוש העליון היה מלא מרם ונדמה להם שהיה הדם יולא מתני ופשטתי אה כגרי ולא כמלא כי שום מכה והדם היה מאוחם שמתו שהיינו דכוקוש יחד וזה סימן שהיתי דכוק עמהם · התילכו וראו את ישועת ה' הנס הגדול הזה ברוך מקוה מתים · ויכא הג' כש' תקל"ט שהייתי דר כעה"ק ירושלם תו' כאה מגפה להפ"ץ ופגעה כי ותלי"ת שהיתה לחיים וגם נעשה נם שנכנתו כביתי כמה כנ"א ונם כוכי ביתי שהיו עמי ולה כדבה ממכי שים אדם ואת רב"ע בש' הת"ר בשיליתי בשליחו זה כאו עליכו הפלישתים והיינו כמו יו"ד כנ"א ושללו לכולם והמשא שלי נעלמה מן העין ולא שלטו כה יד ואח"ך הוליאו חרכם להרוב אותט וכמעט היחה חרב מינחת כטאריט והקכ"ה ברוב רחמיו וחסדיו הטלט מידם - וכשראיתי את כל הניסים האלו זכרתי מ"ש רשב"י כמ' שכת רל"ג הואיל ואיתרחוש ניסא איזיל אתקין מלתא שכן מלינו ביננקכ אע"ה וכו׳ רתשמע מוה רמי שנעשה לי נס צריך שיעשה איוה תיקון לצורך רכים וכמ"ש הרמנ"ה כה"ח סי׳ רי"ח או אתרתי הנה כאתי במנילת ספר כתוב עלי לוכות את הרבים יואל אלהי"ם ה' הוא יודע יוישראל יודע י כמה יניעות ינעתי וכיוקר גרול עמר לי כנופי וכממוני י וכטחתי כקוני . כי כאמלעות זאת המלאכה . מלאה הארץ רעה והיחה לה׳ המלוכה ואת ועוד אחרת היתה יתירה אנכי עשיתי אר"ש ל"ו מטוהרה על כמה כוונות שכתב מורונו ורכינו . איש אלהים קרוש הרב התקור המקובל האלה" ורב שר שרום שרעבי ולוק"ל

כסירורו

ny f

11.8 37

ניין

ענין מיש רזיל ריע אומר כל העוסק בחורה לשמה וכרי באורך נתבאר בשער וואורי רזיל דיע פיו דאבות יעיש עוד בוואור זה שם דכיב עייב פעיה שער הנהגת הליווד [אין לכוין כונה זו לשם הי לאה בזי יווי הפקח דלאה נתבטלה כמי נשער הכונות דרוש בי דפקח ועיין בקפר אות ליעקב ובקי שפת אות הרב אביגדור יעיש

ויותר טוב לו שיעסוק בתורה עלמה בדינים ובוודרשים ובסודות עיין בשער רוהיק שילמוד ןי דפים זוהר בכל יום ועיין בהקדמת של שער ההקדמות כמה האריך בענין למוד הכוות הקבלה ועיין בסשר כסא מלך והביא דבריו גייכ בספר אמת ליעקב בהקדמתו על קשרו דלימוד חכמת הקבלה שעה אחת הוא כמו למוד שנה חחת של חכוות הפשט יעיש ועיין וויש בקונעריקי שיש סיב בעייח בשונייט פיים אות בי ייצ דברים לריך האדם לידע בהיותו בעוח"ז וברזי החירה יכול להשיגם יעיש: מין כאוי למטת מספר קטן וכוי עיין בספר אליי דקייית עיד דנתן נועם על התיקונים יעיש:

לבושו דקליפת נוגה אשר נתלבש האדם אחר החטא כמי באורך בעיים שמיע פייד ופיה ושכיו פיא עוד עיין בהקדמת רמובות הנהר דקיינירנעית [דייב] דבריחת אדהייר היה להביא לזויין גייר וכאשר חטא גרם להפיל כל המיין וכוי יעשיצ ולזה לריך להיות האדם בעוהיו לערות ומי האב לחקן כל מה שקילקל ואסיכ בעוהייב יחזור לחקן ולעשות סיובו הראשון ועיין בנהיש בהקדות ווחלב הנשוות דקעיו ע״א וכראה דהכל לריך לתקן ע״י ועיין מ״ש בקוכעריסי שים חיא בשיך פיע אות כיא:

הוייה יינו חוה גיונטרים אדם זוין הקני עכיל ולניד ליע: שם כי כל תכלית בריאת האדם ולקקו בתורה אים אלא כדי למקן ולהשלים אילן ואדם העליון [עיין באות הקודם עיין בזוהר חיל דרליה עיל ריל שליל אולי אג אב כחית כשותין לעלמא ואואי אלטריך ליה וכוי פתח ואור שתה מים מבורך וכוי והוא כדי לעלות מין לטרך הכזי יעיש עיין נהים דקטיו עילי [דייה] בהקדמה מסלב הנשמות: נישי אל צא דה - וקים ענין בריאת האדם בעסקו בתורה הוא כדי לתקו עוד

וחדם הול זיל שם מייה כנודע והכונה לחקן את זו"ן והייכו לעלות מין ולהמביך מוי לזו"ן והוא להשלים מת זו"ן כל אי ביים דחסר לזיא ביר ולנוקי ניים דביין עם ייק דווייה החדש כמי בהקדוות רחובות הנהר ובשער ההקדמות דף דין דיה כל וכוי: כיב אינו לאילן זה הייכו הוייה ואדיכי ביי אילן

וייל מהו אסייכ ואדם העליון ויייל הייט זויין הקטי

והוייה זו הוא בכני החילוי דתיית כמי בציית שוניד פיינ ואדם העליון הוא שם מיה אורך אלילות והוא כלי הפנימי דתית דזיל כמי שם יעיש ועיין בתיקונים בפתיחת אליהו בש מיה מלביו דאיסו אוכך אלילות ואיסו שקיו דאילנא וברכתינו להשלים שם הוייה דבחיי פניוניות ודחילוניוי וכראה לנציד דכלי פניוני הנקרא אדם העליון הוא אדם דאליכות כמיל והיינו חיקין מחלב הספירות ואילן העלייון היינו מחלב הנשמות והוא הנקרא בריאה כהי בשער הקדושה דמחלב הנשונות הוא בריי: עוד נראה לפרש יותר פשוע איכן העליון הייכו נוף יים דאלילות ואדם העליון הייכו נוף הסכיי שם מה והוא בחיי כרין ובחיי מוחין הפנימים ועיין בענין אדם העליון איך יש בו בי בחינות הכזי וכן ללם אלדיים בעיח שוויה קפיג שיוו פייד שיל פיה שער טוחיה קפיו בער כוה"ק דנים עיצ והוא יחוד כיא ויעשה האדם מדור וכקא אל האלי הקדוש עשר קשירות שבו יעשייב: כראה אילן כוקי ועיין בספר מאורי אור אות אי

דמילן הוא הוייה והיינו שכונתו ההיה ניחד שם ייה בויה

ששון

למהרח"ו ז"ל

כאן

(15)

שיכוין בכנסתו לבית הכנסת בווקותו וכוי עיין א אין לו לחקציה צענין מיש בענין מיש כזייל אין לו לחקציה בעוי אלא די אמות של הלכה אחר שנחרב בית המקדש וכוי במסכח ברכות דיים עייא ופירוש אחר בהוויק כמי בעיית שליי פיה ופייב שבימי שליוה היתה המלי פביים במדריבה רי בכל יום לא כן אתר התורבן שאתר התפי תוזרת אביא מן החזה ולמטה יעיש ועיין בשער מאמרי הזיל דיא עייב דשם כתב רביט במופן מתר פירוש הגוורה והם די הויוית ואסייה גימטריא אמה . עוד אופן אסר צשי הכוכות דרוש בי דעמידם במילת אלהי אברהם והם די מלוי עיב ביי אמה יעים: שם ענין עסק התורה כבר כתבתי בשער רוהיק [דיים עים] כי עיקר כונת האדם בהיותו עוסק בחורה וכוי להשלים אילן העליון ואדם העליון הקדוש וכוי ולייל מה רייל <u>מינן</u> העליון ומדם העליון רחיתי בזוהר ח"ח דק"ב ז"ל הוי"ה גופא דאיצגא שליעו דשרשין אחד כנסת ישראל וכרי כוולא

בעיין התפלה המי במסכת ברכות דכיה פיד: ובענין היקון השכחה נתצאר כויה אחרה בברכת שים שלום דתפלת שחרית יעיש ובקער רוהיק כתבתי יהוד אי המועיל לזכירה עייכ שע. א סיף דרוש וי דעמידה בברכת שיש והוא שיכוין החדם בהוייה של הברכה בניקוד שוכק יציש שער רוהיק דיל עיב והחדש דף והום יהוד הי מועיל אל הזכירה לכל אדם וכוי והוא בסוד ייה דבי כתפין דאיל יעשייב והובל גייכ יתוד זה בפעיית פיינ דיוהיך ובספר מנוים דעיע והוא שיג חינ פייז: בם כבמר בערין בית הוודרש כבר כתבאר הכונה

לשכחו כראה דאפילו שיש לו נפש והווקום גורם אינו שוכח: שם כוויש הזיל כי יש דברים גורווים שכחה באדם כשיאכל כמו הזיתים וכיולא בהם עייכ במסכת הוריות דייג: טיש ודע כי אין זה אלא בווי שאוכלה בלי כונה וכוי זה קאי דוקא על הזיתים ולא על כיולא בהם דנקט שם בגמרא: שם ובענין מיש רויל כתב שעל גבי הקבר וושכח בווקכת הוריות דייג:

וזיים מיים רזייל חיכו דומה מי ששונה פרקו קי פעמים וכוי במקי חגיגה דיינו [שי מחמרזייל:] והשונה פרקו מאה ואי אין בידו יכולת

אותיות קיוו כוובואר אכלינו וכוי עיים שייד פייו שטייו פיו מבויש שיד חינ פיט דפיה: שם והטעם הוא לפי בהוא כמשך מצי אחורים אלו של בינה ותבונה הנקי מ״ק עיין בקפר מצו״ש שם דפ״ה דשם ביאר יותר וז״ל ואמנס דע כי אעפיי בנשתכת אלו הם בישקוית עכיז עיקר מחיזתם הוא בתבונה כי שם עמה נגמר חשבון השכח עיכ ובזה מתיישב כאן דנקט בינה ותבונה ולא נקט ישפו״ת דסמך על מה שכתב במבויש שם ואית איך מן אימא בא שכחה הלא אימה היא הדוחה את החילוי בסוד כנשר יעיר קינו עיין בהות הקודם מייש: אוג דור אלג

מכיי שהם צי הקדמות בענין השכחה יעיש מימ ציע להשוותם ככזיל וכפי זה יש עוד הקדונה אסרת לשכחה וזכירה נייי דחיית המוחין דקני לבריי ככזי בשכייב פיינ יעיש [ואפשר דדסית המנדיים דקטי הוא עלווו ונבחינת אלפים היולאים מחחורים דישקוית כמי בנציח שייד פיו ושעיו פיו יעיים ועיין בעית בשער השמות שמייד פייד ופיה דקיך לרופים חלהים מתפשטים צנייע יעיש: כי אימא כהלקת לבי בחיכות ביכה ותבוכה והם בי

שם

מפורש בשיר ההקדמות דף ביין עייד דרוש קומך הי וכוי חייל דאין זה דים אחיזה אלא ברידתם לווטה וווקום ישסוית הבל כשתעלה למעלה ותהיה תבונה בבחי אסורים אל הבינה עליונה אז אין הקליי אחיזה בה יעיים: ארור זמן כאיתי בשער המצוח הנדפס מחדש וכתב

שמו

חלק ד'(ב)

17/12

7 210 PILT 1-712

G_M INT INTID

ls cit

Yi ng gir Y

1 23 ph 20

עב

מקרח

באופן אתר דתורה שבכתב הוא בעשיה דו״א דאליי ותורה שבנים הוה בהלילות בריחה ילירה דנוקי דזיה דהליי יעיש והבחתי לבונו בקונטריסי ביש חייב בעיים שיל פיה יעיש ולא ידעתי למה לא תירץ כתירוץ רביכו והרואה יראה דבם לדבריו כופל לכו הקושיה של לפוכות הזוהר שכתב דחפילו

ראיתי כהרב שיש זלהייה שהביא קושיתו של " רבינו בהקדוות קדר הלימוד חק לישרא ותירץ

זכיתי להבין וליע:

מקרא משנה חלמוד קבלה הוא בנוקי יעיש וכן כחב בלקועי הורה שם איכ כוולא דאלילות תורה שבכתב דאליי הוא בנוקי ובנושיה שנה יותר קשה המחמרים דמכאן כראה דכל די בחינות הוא בנוקי דאלילוי וסוגיין דעימא בכית מקרא הוא הורה שבכתב בזיא ולא בנוקי ואיך כתב כל די בחינות בנוקי וזה קרוב לקושיה אי באופן דברי רבינו לא

באלילות וכולל כל די מדריגות חושב״כ ותורה שבעיים ולזה הוא עליון התורה שבכתב דאלילות לא כן בבייע והוא דבריי יש ג׳ בהיכות תלמוד משכה ומקרא ובילירה בי משנה ומקרא' ובעשיה אי מקרא ולזה לדְקו כל המאמרים דים מקרא בעשיה ויש מקרא באלינות וזה עליון וזה תחתין ופשוע . אך לע״ד הקושיה עדיין במקומה עומדת דאיך בעולם האלילות בעלמו שים שם כל די בחיי מקרא משנה חלמוד וקבלה איך מקרא בעשיה חחתונה הלא הווקרא היא תישביים למעלה מתורה שבעיש ואפיי באליי : ויותר קשה לי שכהב רביכו לקוון בסווך דיש מאורי הזוהר שווהם נראה כי כל בחינות אלו של

מקרא הינון בעשיה ומחרי משנה וכוי ולכאורה כראה תינה כי הנוקרה היא תורה שבכתב למעלה והמשנה וחלמוד וקבלה הם תירה שבעיים למטה ממדריגת תירה שבכתב אבל הענין וכוי עיין לשון רבינו עוד בספר לקיטי סורה פי ואתתכן ובפעיית שי הנהגת הליוווד יעיש קלת שינוי: וקיצור תירוץ רבינו הוא דלעולם תושבייכ למעלה

וכן בקדור להרב שיש זלהייה לא נקט כילד חקונו: וכודע מיש בהקדמת התיקונים ובמייח כי מאכי

השמוית ביום הרי ואם שכח מה יעשה נייכ עיין שער הכונות ד"ל ע"ב [ס"ב ע"ה] ד"ה ובתח" וכו' ושם כתב שהיה קורא תיכף אחר תשלת שחרית ביום הוי ואם שכח היה קורא ביום העצת קודם מקצודה יעיש. וליל ביום וי שלא נקט רבינו בקדר לימוד נביאים וכתובים לכמוד בו

שמיד פייז שכתב לכוין שם זה הנותן לנוקי הוא בעת הזווג כמלא דאין בה עתה בחול ועיין בקדור להרב ב״ש זלה״ה דכתב בברכת בים שלום לכוין בשבת יע״ש. גם ליל דכאן כתב רבינו לכיין אותו בניקוד ובעיים ובסידור בברכה שים שלום לה כתב לכוין בניקוד ווחתר דכן שורשה ועוד למה דוקה בהלכה לכוין שם זה ולא גם בקבלת שהוא אלילות שלה ועיין בקפר פעיים בחחיי הקדוות הקפר בלשם יחוד קודם ליוווד הקבלה שכהב לכוין בשם זה יניש: ובשער התשלות בענין יום הוי ביחרתי זוון קריאת

נס קבלתי ממורי זיל שיכוין האדם בעת שהוא מעין ההלכה להוייה דסיג וכרי והיא דעת הפניוני דכוקי כמי צדרוש הקביי צשער ההקדמית דמיצ עים שמיד קפייו . וליל דשם בשער ההקדמות ועיה כתב רבינו דכני דעת הפנימי דנוקי והוא שם קיג הוא בשבת ולא במול דבחול הוח שם ביין יעיש- וחיך כתב כאן רבינו בעייוו ההלכה לכוין עם סיג מה עהוא ביום השצה לכוין בחול ואפשר לומר להיות דתורה הוא יקוד דהבא היה דאלילות והוא שנת לוה הוא בס קייג כמו נשנת וזה נינים דתיית העוסקים בחורה נקרחים שבת כנודע ועדיין ליע:

WWIT

בכהיים דליב הקדוות ברכת התורי אך לייל הבעייה

ובכאה דעיים נפל שם בשער מאמרי רזיל ועיין בשי הכוכות דרוש וי דפקה ושם מיים:

והלא אלפין הוא בקו אמלעי וההין בקו שמאל לזה כבר הארכתי בקונטריקי שמן ששון ח״ג בדרוש בי דפקח באות ס״י קסינו משם ועיין בספר אמת ליעקב דקי״ב ג״כ שנכנס בזה וע״ם. עוד ווה ענין ההי״ן אלו ביקוד דאבא דאלפין ודהסיין הלא יסוד דאבא הוא רבוע דהויה דעיב גימעריא קפ״ד כהי בכ״מ ועיין לעיל בפרשת ובע״ח שלייב ספייו . ועוד מה ענין שנויהם מחבייד לחבית ונהייו להיות בווילוי וליור ורבוי ההיין שבכהיי ככזיל וגם היות בנלח עשרים ההיין ובהוד וי ההיין וביקור עשרה ההיין בהכחס היעיים. גם ליל ההי זו דלשמה מחיזה שם הוא: והיא סוד לאה הנקרא מדת כנודע ע"כ נהבאל בכיינו בעייה שלייז פייד ושלייה פיה ושס וווי בהית 027 ניין בשער מאוורי רז״ל ד״ע ע״ב שם כחב גי ווי״ בגבורה

נקק התורה עלמה דכל מלוה בחיי בפייע : הנה בגיר שבה יכוין להוושיך בהם אות הי בני סלקים דיודין דאלפין דההין וכוי כאן דקדוקים

רצו והוא דנקע בבינה שבה הי דווילוי אלפין ובדעת ההין

והנה מן החזה ולמטה יש צ׳ פרלופים של יעקב בפנים וכוי שער מחמרי רזייל שם ועיין בעייה שלייה פ״ה וו״ש דיש לוועלה מן החזה ג״כ יעקב יע״ש בקונטריסי שיש הייב: שם כי הנה לאה היא ווכוונת וווש כנגד היקוד דאבא במקום מכוסה ע"כ והוא היקוד דאבא מתחיי מן הדעת דז״ת ומתפשע עד קיום היקוד דז״ת המכוקה שבו והוא עד החזה ששם ווסתיים יקוד דאימא וממקום המכוסה מאיר לנאה בס ואמנם כל אורות דאויא יולאות אל לאה וכוי וכן כתב בשער מאמרי רזייל דייט ולריך להבין דלאה אינה לוקחת אורות דאבא רק דאימא כמייש בעייח שליא פייה . ועוד לקוון כתב דווה שלוקח הוא והארת יסוד דהבה ולה דהימה כנזייל הך לעדיין דרבינו כתב הייה צכונה מכוונת לעורר אל המעיין והוא דכן הוא האמת דלאה לוקסת הארה מאויא צי יחד אך יש חילוק והוא בבחיי קבלת הארת המוי עלמם לוקחת לאה מנהיי דאיי מן החזה ולמעלה אך לא מאצא והוא להיות אורות דאצא בצי כסויים כנזי צעיים עם אך צצהינת התורה עהוא אורות יקוד דאבא להמתיק דיכיה לוקחת דוקא מיקוד דאבא הנקרא תורה וגדול כח התורה דעוצרת ובוקעת כמה מסכים להמתיק דיניה. אך עדין ליל דלמה לא נקט להמשיך ג"כ לרחל שהרי גם היא יש לה הארות דאבא כמיים בשער הכונות דרוש צי דעמידה במילת גומל חקדים טובים בסוד מרחוק הי כראה כי וכן ליעקב הטומד בפנים דז״א בקוד תורה כיוה לכו משה מורשה קהילת יעקב די״ל דיניקו״ר אינם הארות הההי״ן להמתיק דכיון שהם במקום-סורות מגולים הם כמתקים מאליהם ועיקר האורות הנמשך להם הוא לצנין גופס ולזם לא נקט יעקו״ר גם ל״ל דצנין גוף של לאה אינו אלא עיי המשכה המוחין המלוצשים היך כהיי דחויה בזיה בעת קיש ותפלה במיש בדרוש וי דקיש ודרוש בי דעונידה איכ בלילה שאיכם הוווי בזיא שווסחלקים כוויש בדרוש הי דהפילין איך שייך ללמוד תורה לכמה בכונה והפשר שהוה בבחיי המשכת המוי לזו"ן במלות

ניין וויש לקמן דיה כי וברי דחיך שייך כונה תורה לשמה בלילה]: ואין זה סותר מיש לעיל דעיקר כונת עקק התורה לריך נהיות להשנים אילן העליון ואדם העליון דשניהם כחי טובים דחחילה לריך להיות להשנים אילן ואדם העליון ואח״כ כונה פרעית של תורה לשונה לשם הי כה״ל וכן כל סדר כונת הליווד הנזי לקוון תורה נביאים וכחובים ומשנה וגמרה וקבלה:

חלק ד'(ב) למהרח"ו ז"ל

רעייז